

KÄRNKRAFTVERKET som planerades vid Dalarö 1969.

När Dalaröborna den 10 maj 1969 öppnade Dagens Nyheter till morgonkaffet kunde de läsa att Dalarö var en idealisk plats för ett kärnkraftverk.

Vattenfall hade i sin rapport "Kärnkraft på Östkust" som skickades till industridepartementet undersökt olika platser för lokalisering av kärnkraftverk längs ostkusten från Västervik i söder till Forsmark i norr. Fem kustorter utpekades som särskilt lämpade. En av orterna var Dalarö, som var Vattenfalls första val, på grund av närheten till Stockholm med stora el- och värmebehov.

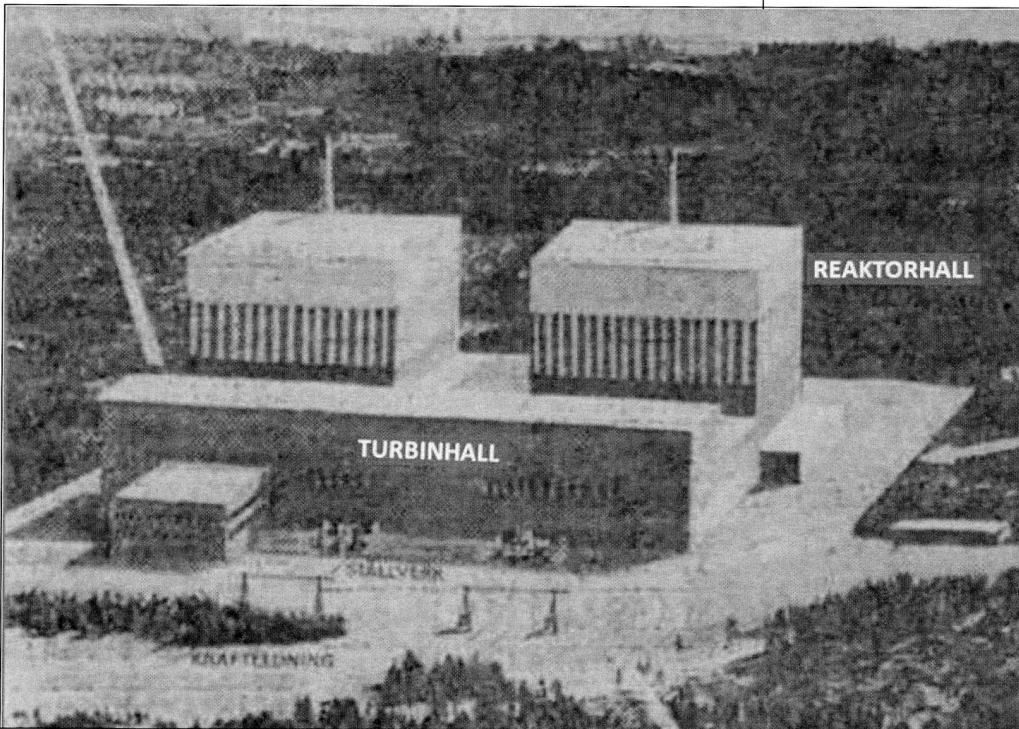
I slutet av maj informerades kommunpolitikerna i Österhaninge om Vattenfalls planer på att bygga ett kärnkraftverk vid Vinåkersviken.

Vid Vinåkersviken skulle det byggas en hamn med kajanläggning för landsättning av reaktortankar och för borttransport av det utbrända bränslet.

Kärnkraftverket var tänkt att ligga vid Sjötäppan ovanför Vinåkersviken, endast tre kilometer från Dalarö, placeringen framgår av kartan.

Dalaröverket skulle få ett eget reningsverk och vattenanslutas till Stockholms vattenledningsnät. Vattenfall erbjöd kommunen att ansluta sig till vattenledningen, för att förbättra vattenförsörjningen på Dalarö.

En ny väg skulle byggas från Sandemar förbi Hemträsk till det inhägnade och bevakade förbudsområdet runt kärnkraftsanläggningen vid Sjötäppan.

Så här skulle kärnkraftverket se ut vid Sjötäppan, Dalarö

Det handlade om en mycket stor kärnkraftsanläggning med ansenliga dimensioner, lika stor som dagens anläggning i Forsmark med en elektrisk effekt på 3 000 MW.

I sinom tid skulle Dalaröverket även kunna producera fjärrvärme till Stor-Stockholm för bostadsuppvärmning.

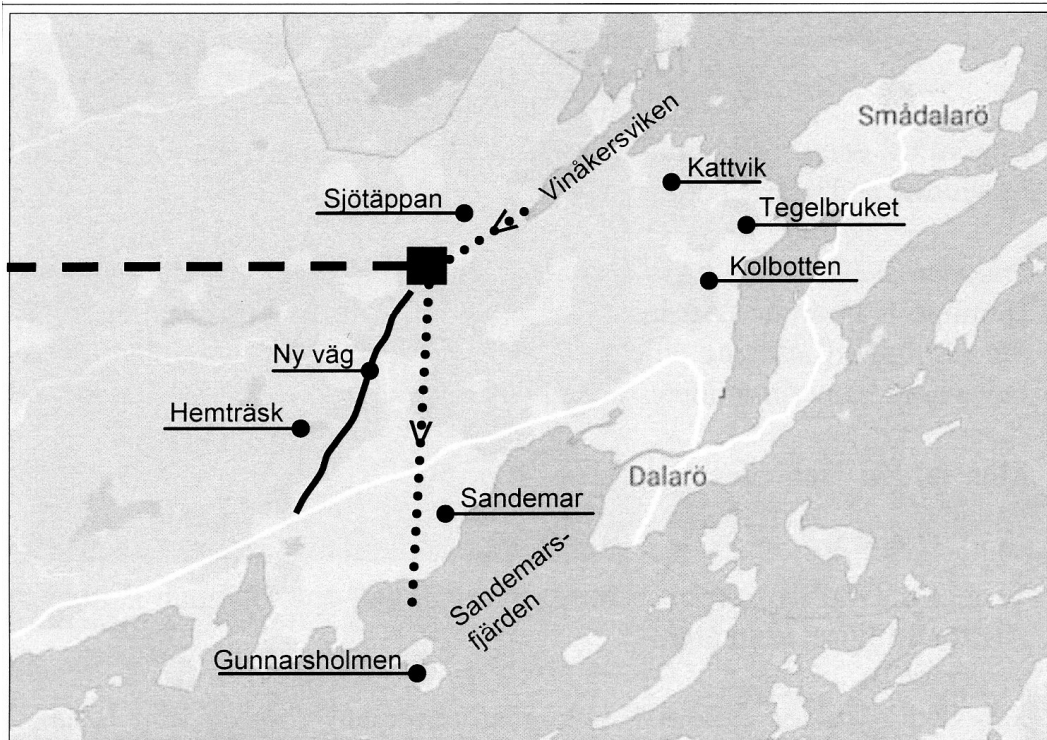
Den producerade elkraften måste kunna transporteras bort och för det krävs kraftledningar. Kraftlinjegatan skulle få en bredd på 100 - 200 meter, och var tänkt att dras väster ut mot Jordbro.

Kommunen oroade sig över dragningen av kraftlinjegatan, som passerade känsliga områden vid Jordbro.

I ett kärnkraftverk blir närmare två tredjedelar av energin spillvärme och för att transportera bort spillvärmens behövs enorma kylvattenmängder.

Den kylvattenmängd som skulle krävas för Dalaröverket motsvarar medelvattenföringen i en mindre norrländsk älv.

Kylvattenintaget skulle ligga i Vinåkersviken och det uppvärmda vattnet ca 10°C skulle släppas i Sandemarsfjärden.

Förklaringar till kartan.

■
Placering av kärnkraftverket.

.....
Kylvattenledning med vattenintag i Vinåkersviken och med utsläpp i Sandemarsfjärden vid Gunnarsholmen.

— — — — —
Kraftlinjegata västerut mot Jordbro.

Kommunen ville ha utrett mer ingående hur det stora utsläppet av uppvärmt kylvatten påverkar miljön i Sandemarsfjärden.

Utredningen visade att Sandemarsfjärden troligen inte räcker till som recipient vid så stora kylvattenmängder och förordar att utsläppet sker i Mysingen.

Ärendet sändes ut på remiss och den här gången skulle också enskilda kommuninnevanare få möjlighet att yttra sig, utöver de normala remissinstanserna. Remissvaren skulle vara inne före den 20 augusti och sammanställas inför kommunalfullmäktigemötet den 15 september då kärnkraftsfrågan skulle behandlas.

Motståndet växte och på Dalarö protesterade de boende och föreningarna kraftigt mot planerna på ett kärnkraftverk. En protestlista upprättades, som samlade ca 500 namnunderskrifter.

Både Naturvårdsverket och SMHI var emot byggandet av ett kärnkraftverk vid Dalarö.

Naturvårdsverket angav i sitt remissyttrande att det var diskutabelt med ett kärnkraftverk i Stockholmsområdet och ansåg att den minst dåliga platsen för ett kärnkraftverk är Forsmark i Uppland.

SMHI avrådde i sitt remissvar från kärnkraftverk i skärgårdsmiljö och ansåg att det bara är Trosa eller Forsmark som kan komma i fråga.

Januari 1970 meddelar regeringen att det planerade kärnkraftverket på ostkusten skall byggas i Forsmark.

Med den kunskap vi har idag skulle det vara helt otänkbart att förlägga ett kärnkraftverk vid Dalarö, men det var nära att det hade blivit så 1969.

Klas Rosberg